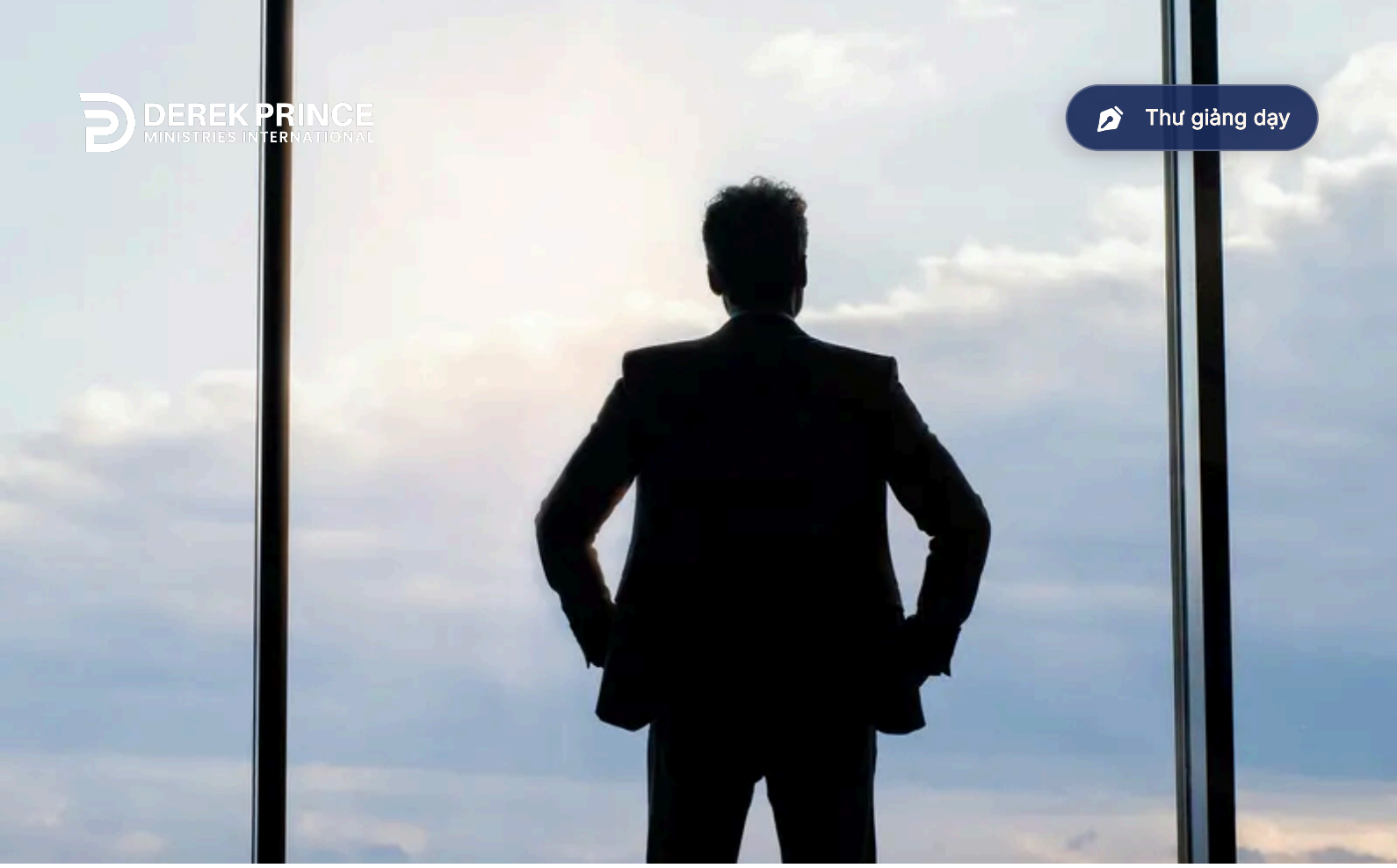

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Thử Thách Khó Nhất

Phần 3/3

Vượt Qua Thử Thách bởi Derek Prince

Loạt Thư Giảng này tập trung vào vai trò của sự thử thách trong đời sống Cơ Đốc nhân. Chúng ta đã thấy rằng sự thử thách rèn luyện trong chúng ta sự kiên trì và trưởng thành cần thiết để đạt đến định mệnh đời đời của mình: *đồng trị với Đấng Christ*. Chúng ta đã thảo luận về mục đích chính yếu này, cũng như cách chúng ta nên phản ứng trước sự thử thách. Trong lá thư cuối cùng về chủ đề này, chúng ta sẽ cùng suy ngẫm về *Thử thách Khó Nhất*.

Thử Thách Bất Ngờ

Cho phép tôi bắt đầu bằng cách hỏi: *Theo bạn, thử thách khó khăn nhất mà các Cơ Đốc nhân phải đối mặt là gì?* Câu trả lời của chính tôi có thể sẽ làm bạn ngạc nhiên, nhưng nó dựa trên hơn năm mươi năm hầu việc Chúa trọn thời gian. Tôi tin rằng thử thách khó khăn nhất mà bạn và tôi có thể đối mặt—và là thử thách mà chúng ta ít có khả năng vượt qua nhất—chính là SỰ THÀNH CÔNG.

Sa-lô-môn cảnh báo chúng ta:

> Kết thúc một việc tốt hơn khởi đầu việc đó; tính kiên nhẫn tốt hơn tính tự cao.

Nói cách khác: Không phải cách bạn bắt đầu cuộc đua khiến bạn trở thành người chiến thắng, mà là cách bạn kết thúc cuộc đua đó.

Đây là lời nhận định từ một mục sư kỳ cựu người Hoa, người đã trải qua hơn 20 năm trong tù vì đức tin và gần đây đã về với Chúa: "Tôi đã thấy nhiều người có khởi đầu tốt đẹp, nhưng ít người có kết cục tốt đẹp." Tôi cũng có thể nói như vậy.

Trong những phần tiếp theo, chúng ta sẽ xem xét một số vị vua của Y-sơ-ra-ên như là những tấm gương về những người đã đạt được sự thành công.

Lòng Kiêu Hãnh Của Sau-lơ

Vị vua đầu tiên, Sau-lơ, là một thanh niên trẻ tuổi xuất sắc. Từ những năm đầu của sự nghiệp đã giành được nhiều chiến thắng quân sự. Nhưng khi được Đức Chúa Trời sai đi trong sứ mệnh chống lại người A-ma-léc, ông ta đã cho phép sự sợ hãi con người làm cho ông không tuân phục trọn vẹn theo lệnh của Đức Chúa Trời. Kết quả là, vị tiên tri Sa-mu-ên đã đến với ông với một sứ điệp rằng Đức Chúa Trời đã phế truất ngôi vua của ông.

© 2020 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Vấn đề gốc rễ của Sau-lơ đã được tóm tắt trong sứ điệp của Sa-mu-ên:

> Lúc vua còn thấy mình thấp hèn, chẳng phải vua đã trở nên người đứng đầu của các bộ tộc Y-sơ-ra-ên sao? (I Sa-mu-ên 15:17)

Chừng nào Sau-lơ còn khiêm nhường, Đức Chúa Trời có thể ban phước cho ông. Nhưng khi ông trở nên kiêu ngạo, Đức Chúa Trời đã phải gạt ông sang một bên.

Nguyên tắc này cũng áp dụng cho bạn và tôi. Khi chúng ta thấy mình nhỏ bé trong mắt chính mình, chúng ta dành chỗ cho sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nhưng khi chúng ta trở nên vĩ đại trong mắt mình, chúng ta không còn chỗ để Đức Chúa Trời bày tỏ sự vĩ đại của Ngài qua chúng ta. Lòng kiêu ngạo của Sau-lơ đã dẫn ông đến một kết cục bi thảm. Vào đêm cuối cùng của cuộc đời, ông đã cầu hỏi một phù thủy, và ngày hôm sau ông đã tự sát trên chiến trường.

Sự Quên Lãng Của Đa-vít

Đa-vít, vị vua kế tiếp của Y-sơ-ra-ên, là một người đẹp lòng Đức Chúa Trời. Trong nhiều năm, ông đã phải sống như một kẻ trốn chạy, bị Vua Sau-lơ bắt bớ và săn đuổi. Tuy nhiên, ông đã vượt qua tất cả một cách đắc thắng và cuối cùng đã có một lời chứng tuyệt vời:

> Đức Giê-hô-va đã ban thưởng cho con theo sự công chính của con, báo trả cho con theo sự trong sạch của tay con. Vì con đã tuân theo đường lối Đức Giê-hô-va, không làm điều ác mà từ bỏ Đức Chúa Trời của con. (Thi Thiên 18:20-21)

Nhưng về sau, Đa-vít đã thay đổi—và cách nói năng của ông cũng vậy:

> Đức Chúa Trời ôi! Xin thương xót conTheo lòng nhân từ của Chúa; xin xóa các sự vi phạm con theo đức bác ái của Chúa. Xin rửa sạch hết mọi gian ác và thanh tẩy tội lỗi con.

Chuyện gì đã xảy ra? Tại sao lại có sự thay đổi này? Đa-vít đã kinh nghiệm sự thành công trọn vẹn. Được lập làm vua trên khắp Y-sơ-ra-ên, chiến thắng mọi kẻ thù, ông đang tận hưởng những thành quả của sự thành công. Ông không còn ra trận nữa. Ông ở lại nhà tại Giê-ru-sa-lem—tự do nuông chiều mọi điều mình ưa thích.

Trong hoàn cảnh đó, ông đã không ngần ngại quyến rũ Bát-sê-ba, vợ của người lân cận mình là U-ri. Ông cũng không ngần ngại mưu sát U-ri để che đậy tội lỗi của mình. Trong thời kỳ thành công của Đa-vít, ông đã quên đi những nguyên tắc mà mình đã tuân giữ trước khi lên làm vua.

Chúng ta có thể tạ ơn Chúa vì cuối cùng Đa-vít đã ăn năn, và Đức Chúa Trời đã tha thứ cho ông. Tuy nhiên, tội lỗi của Đa-vít đã đổ bóng đen lên dòng dõi ông từ thế hệ này sang thế hệ khác. Đức Chúa Trời đã cảnh báo ông: "nên gươm sẽ không bao giờ ngừng hủy hoại nhà của ngươi...." Điều quan trọng cần nhớ là sự tha thứ của Đức Chúa Trời không nhất thiết sẽ xóa bỏ mọi hậu quả từ tội lỗi của chúng ta.

Sự Thờ Thần Tượng của Sa-lô-môn

Sa-lô-môn, con trai của Đa-vít, đã kế vị Đa-vít làm vua. Ông được Đức Chúa Trời yêu mến và chọn lựa, và vì ông đã khiêm nhường thừa nhận rằng mình cần sự khôn ngoan, nên Đức Chúa Trời cũng ban cho Sa-lô-môn sự giàu sang và danh tiếng. Ông đã trở thành vị vua khôn ngoan nhất, giàu có nhất và nổi tiếng nhất trong tất cả các vua của Y-sơ-ra-ên.

Tuy nhiên, bất chấp tất cả sự khôn ngoan của mình, Sa-lô-môn đã không vượt qua được thử thách của sự thành công.

> Thật vậy, khi Sa-lô-môn về già, các bà vợ của vua đã quyến rũ vua theo các thần khác... vì Sa-lô-môn đã đi theo nữ thần Át-tạt-tê của người Si-đôn và thần Minh-côm, một thần đáng ghê tởm của người Am-môn. Như thế, Sa-lô-môn đã làm điều ác dưới mắt Đức Giê-hô-va... (I Các Vua 11:4-6)

Mặc dù có một khởi đầu vinh hiển, Sa-lô-môn đã qua đời như một kẻ thờ thần tượng.

Hai Vị Vua Khác

Sau thời Sa-lô-môn, vương quốc đã bị chia cắt. Tất cả các vua của Y-sơ-ra-ên, vương quốc phía bắc, đều trở nên thờ thần tượng và bị Chúa khước từ. Nhiều vị vua của vương quốc phía nam, Giu-đa, cũng lìa bỏ Đức Chúa Trời để sa vào sự thờ thần tượng. Tuy nhiên, có một số vị vua thực sự công chính tại Giu-đa. Dẫu vậy, không một ai trong số họ vượt qua được bài thử thách về *sự thành công* một cách trọn vẹn.

Chẳng hạn, Ê-xê-chia đã thực hiện những cuộc cải cách sâu rộng và tái lập sự thờ phượng chân thật đối với Đức Giê-hô-va. Khi Sên-na-chê-ríp, vua A-si-ri, vây hãm Giê-ru-sa-

lem, Chúa đã can thiệp và ban cho Ê-xê-chia cùng dân sự của ông một sự giải cứu mầu nhiệm.

Về sau, khi Ê-xê-chia lâm trọng bệnh đến nỗi gần kề cái chết, Đức Chúa Trời không chỉ chữa lành cho ông mà còn ban cho ông một dấu lạ bằng cách làm đảo ngược quỹ đạo của mặt trời. Ngài cũng hứa ban thêm cho Ê-xê-chia mười lăm năm sự sống.

Điểm lạ siêu nhiên nơi mặt trời đã khiến danh tiếng của Ê-xê-chia vang xa đến các quốc gia khác. Hệ quả là, các sứ giả từ Ba-by-lôn đã tìm đến. Vì hãnh diện trước sự quan tâm của họ, Ê-xê-chia đã cho họ xem mọi vật báu trong khắp vương quốc của mình. Nhưng ông đã không dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời!

Kinh thánh đưa ra hai ý kiến sáng tỏ về cách hành xử của Ê-xê-chia:

> Nhưng Ê-xê-chia không báo đáp ân huệ Chúa ban cho mình, vì vua sinh lòng kiêu ngạo nên cơn thịnh nộ của Chúa nổi lên cùng vua, cùng Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. (2 Sử Ký 32:25)

Về sau trong lịch sử của Giu-đa, đã dấy lên một vị vua khác —Giô-si-a—là một người công chính. Giống như Ê-xê-chia, Giô-si-a cũng đã thực hiện những cuộc cải cách triệt để và khôi phục sự thờ phượng chân thật đối với Đức Giê-hô-va. Ông cũng đã phá hủy bàn thờ thần tượng tại Bê-tên thuộc vương quốc phía bắc.

Nhưng những thành công của Giô-si-a đã khiến ông trở nên tự mãn và khinh suất. Không cầu hỏi Chúa và bất chấp lời cảnh báo nghiêm trọng, ông đã đối đầu với Pha-ra-ôn Nê-cô, vua Ai Cập, và đã tử trận. Cùng với ông, tia hy vọng cuối cùng của Giu-đa cũng vụt tắt.

Những Người Nam Thành Công trong Tân Ước

Còn về Tân Ước thì sao? Liệu phần Kinh Thánh này có đưa ra những tiêu chuẩn khác để đối diện với sự thành công một cách đúng đắn không? Chúng ta hãy cùng xem xét những nhân vật tiêu biểu nhất: chính Chúa Giê-xu, và ba môn đồ của Ngài: Phi-e-rơ, Giăng và Phao-lô. Kết cục của họ như thế nào?

Dĩ nhiên, Chúa Giê-xu là duy nhất—Con Đức Chúa Trời trọn vẹn, không hề phạm tội. Ngài chưa bao giờ nếm trải thất bại. Thế nhưng, Ngài đã kết thúc cuộc đời mình trong cảnh treo thân trần trụi trên thập tự giá, phơi mình trước những kẻ tội lỗi nhạo báng. Đó là hình ảnh cuối cùng của Chúa Giê-xu mà thế gian nhìn thấy. Sự phục sinh sau đó của Ngài, cùng với vinh hiển theo sau, chỉ được bày tỏ cho "những nhân chứng đã được Đức Chúa Trời chọn trước". Tuy nhiên, đối với thế gian, Đức Chúa Trời chưa bao giờ tìm cách để đính chính lại sự thật này.

Còn về Phi-e-rơ, người lãnh đạo của mười hai sứ đồ thì sao? Theo truyền thống đáng tin cậy, Phi-e-rơ cũng đã kết thúc cuộc đời mình trên thập tự giá—bị đóng đinh ngược đầu xuống theo lời yêu cầu của chính ông, vì ông cảm thấy mình không xứng đáng được chịu khổ hình theo cùng một cách như Chúa của mình.

Chúng ta không có ghi chép đáng tin cậy nào về sự qua đời của Giăng. Tuy nhiên, chúng ta biết rằng trong những năm tháng tuổi già, ông đã bị lưu đày đến hòn đảo Patmos khô cằn và đầy đá sỏi, nơi ông đã nhận được những khải tượng được ghi lại trong sách Khải Huyền.

Còn về Phao-lô thì sao? Chúng ta có lời tự thuật của chính ông về cách ông và các sứ đồ đồng hành cùng ông đã sống:

> Cho đến giờ nầy, chúng tôi vẫn chịu đói khát, rách rưới, đánh đập và lang thang đây đó. Chúng tôi làm việc khó nhọc bằng chính đôi tay mình. Khi bị nguyền rủa, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, chúng tôi chịu đựng; khi bị nói xấu, chúng tôi đáp lại cách ôn tồn. Cho đến bây giờ, chúng tôi trở nên như rác rưởi của thế gian, cặn bã của loài người. (1 Cô-rinh-tô 4:11-13).

Vào cuối chức vụ đầy quyền năng và phép lạ, vốn đã mở cánh cửa thế giới dân ngoại cho Tin Lành, Phao-lô thấy mình bị xiềng xích trong một ngục tối La Mã lạnh lẽo, bị một số cộng sự thân cận nhất bỏ rơi. Từ nơi đó, ông bị đưa đi để chịu hành hình công khai bằng cách chém đầu.

Điều Này Dạy Chúng Ta Điều Gì?

Những ghi chép này về Chúa Giê-xu, Phi-e-rơ, Giăng và Phao-lô có nghĩa là tất cả những Cơ Đốc nhân tận hiến nhất thiết phải chịu cái chết tử đạo sao? Hay có nghĩa là không một Cơ Đốc nhân tận hiến nào có thể trở nên giàu có? Không! Nhưng những điều này nhấn mạnh một điểm cực kỳ quan trọng: chúng ta đừng bao giờ để thế gian lôi cuốn mình vào việc chấp nhận các tiêu chuẩn thành công của nó. Chúng ta đừng bao giờ tìm kiếm sự công nhận của thế gian.

Sự ham muốn được nổi tiếng luôn luôn nguy hiểm, và Chúa Giê-xu đã đưa ra những lời cảnh báo nghiêm khắc chống lại sự ham muốn này. Ngài đã phán với những người Pha-ri-si rằng:

> Vì điều người ta đề cao lại là điều ghê tởm trước mặt Đức Chúa Trời. (Lu-ca 16:15)

Đối với các môn đồ của mình, Ngài nói:

> Khốn cho các ngươi, khi được mọi người khen tặng, vì tổ phụ họ cũng đối xử với các kẻ tiên tri giả như vậy! (Lu-ca 6:26)

Chìa Khóa Dẫn Đến Thành Công Thật

Trong những suy ngẫm của tôi về các ví dụ này, tôi đã đối chiếu kết cục của năm vị vua trong Cựu Ước với kết cục của Chúa Giê-su và những môn đồ của Ngài. Đâu là chìa khóa—tôi tự hỏi—để đạt được sự thành công bền vững?

Chúa đã hướng tôi đến hai câu kinh thánh. Thứ nhất, những lời của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 7:25:

> Nhưng bởi ơn thương xót của Chúa, tôi nêu ý kiến của mình như một người đáng tin cậy.

Tôi nhận thấy rằng để được trung tín và thành công, tôi phải hoàn toàn nương cậy vào lòng thương xót của Chúa. Tôi không thể dựa dẫm vào bất kỳ điều gì khác: nền tảng học vấn, các ân tứ thuộc linh, những thành tựu trong quá khứ, hay những năm tháng phục vụ Chúa của mình. Chỉ có một yếu tố duy nhất có thể giữ tôi luôn trung tín: đó là lòng thương xót của Đức Chúa Trời.

Tôi phải đặt mục đích trọng tâm của đời sống mình là luôn ý thức và liên tục phụ thuộc vào lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Tôi phải cảnh giác trước bất kỳ điều gì có thể làm lu mờ hoặc suy giảm ý thức về sự phụ thuộc đó. Đặc biệt, tôi phải canh chừng mọi hình thức kiêu ngạo, mà về bản chất chính là sự tự dựa vào chính mình.

Thứ hai là những lời của Chúa Giê-xu trong Giăng 4:34:

> Lương thực của Ta là làm theo ý muốn của Đấng đã sai Ta, và hoàn tất công việc của Ngài.

Lương thực của Chúa Giê-xu—nguồn sống và sức mạnh của Ngài—chính là lòng quyết tâm sắt son để thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời cho đến cuối cuộc đời Ngài. Đó là sự thành công đích thực mà bạn và tôi phải hướng tới. Sự thành công đó có phải là niềm hy vọng và mục tiêu của bạn không? Chúng ta hãy cầu xin Chúa giúp chúng ta đạt được điều đó.

Lạy Cha, con muốn thành công trong cuộc đời—theo cách làm hài lòng Ngài và hoàn thành kế hoạch của Ngài cho con. Nhờ lòng thương xót vĩ đại của Ngài, xin giúp con tránh khỏi sự kiêu ngạo, và lấy ý muốn của Ngài làm trọng tâm chính yếu cho đến cuối cuộc đời con. Con tạ ơn Chúa. Amen.

© 2020 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L135-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 26 Oct 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

